

Hva er et kvartærgeologisk kart og hvordan er det bygget opp?
 Et kvartærgeologisk kart viser lesmassenes utbredelse og dannelsesområde, og gir opplysninger om deres sammensetning og overflateformer, tykkelse og generelle egenskaper. Kartet fremstiller forholdene når overflaten er som for i liten tilknytning og arealet til angitt der hvor data foreligger. For mange avsetningstyper er dominerende korntørrelser angitt.

Et kvartærgeologisk kart i målestokk 1:50 000 er et oversiktskart hvor de dominerende lesmassene er vist. Under tegningen av kartet har det noen ganger vært nødvendig å forenkle og generalisere. Viktige detaljer kan være overnevnt på kartet. Dette gjelder vanligvis størrelsen på små avsetninger, dreneringsnett og små fjelltopper. I marka vil en se en gradvis overgang fra en avsetningstype til en annen. Denne overgangen kan gjerne ses en finns stek på kartet. I de arealer som ligger over skoggrensen har det vært en tilfått bruk av digitale IR-flybilder.

Lesmassene er det inn eller dannelsesområde og -mått og det er således de ulike geologiske prosessene som angrepet gjennom berggrunnen på kartet. Eksponerte og alle lesmasser som er transportert og avsatt av rennende vann gule og oransje farger. Måne lesmasser transportert og avsatt av is- og gitt gravne farger. Enkelte avsetningstyper som morenemateriale, er angitt med spesielle symboler og forkortelser som for eks. flytvedskvæver og polygoner innen høyereglende deler av området og som markerer rasemner og vifter og lange dalsluser. Disse er angitt i den grad det er mulig å finne i overensstemmelse med kartet.

Bart fjell er skilt ut med egen farge når feltene er av tilstrekkelig størrelse. Som bart fjell regnes områder der andalsvann mer enn 50% av arealet mangler lesmasser.

Små eller vanskelig avgrensbare avsetninger i områder dominert av andre lesmasser
 Følestad, B. & Frenn, O. 2007. Late Weichselian ice flow evolution in south-central Norway. *Norwegian journal of geology* 87, 281-289.

Kornstørrelse for sorterte avsetninger (vann- og vindtransporterte materiale) er angitt etter veslutsundersøring (f.eks. i felt). Det er den eller de dominerende korntørrelserne når markoverflaten som er presentert på kartet.

Isbevegelsesretninger er vist ved observerte iskurvingslinjer på fjelloverflaten. Der hvor bevegelsesretning er uklar er det vist med en eller flere linjer. Disse linjene er angitt med en eller flere linjer. Disse linjene er angitt med en eller flere linjer.

Overflateformer fra isavsmeltning er vist med røde symboler. Smeltvannspør er dannet langs og på tross av isen under iskanter eller som løstliggende smeltvann. Alle eller tilgjengelige mengder av smeltvann, vil visesens størrelse og utbredelse variere betydning, selv om de i kartbladet er gitt samme farge. Markerte nedkjølinger er vist særskilt. Andre korntørrelser er angitt med spesielle symboler og forkortelser som for eks. flytvedskvæver og polygoner innen høyereglende deler av området og som markerer rasemner og vifter og lange dalsluser. Disse er angitt i den grad det er mulig å finne i overensstemmelse med kartet.

SMÅ ELLER VANSKELIG AVGRENSEBARE AVSETNINGER I OMRADE DOMINERT AV ANDRE LESMASSER (BART FJELL)
 Sporadic deposits in areas dominated by other surficial deposits or exposed bedrock

KORNTØRRELSE
 Grain size

MEKTIGHET OG LAGFØLGE
 Thickness and stratigraphy

ISBEVEGELSE
 Direction of ice movement

OVERFLATEFORMER
 Surface morphology

ANDRE SYMBOLER
 Other symbols

Topografisk grunnlag: Kartverket N50 kartdata
 Geoiddata grunnlag: Kartprosjekt: EUREP89 / UTM-zone 32
 Digital kartprosjekt: Geomatikk, NGU
 Trykk: Trykkpartnere, Trondheim 2015

Kartet er trykt med støtte fra Sunddal kommune og Nasjonalparken.

Referanse til kartet: Følestad, B. A. 2014. ROMFO 1420-II kvartærgeologisk kart 1:50 000 Norges geologiske undersøkelse.

TEGNFORKLARING
LAGMASSER
Surficial deposits
 Morenemateriale, sammenhengende dekke, støvdekk med stor mektighet
 Tilt continuous cover, very thick in places
 Morenemateriale, usammenhengende eller tynt dekke over berggrunnen
 Tilt discontinuous or thin cover over the bedrock
 Randmorenemateriale
 Marginal morenematerial
 Bredelavsetning (Glaciifluvial avsetning)
 Glacio-fluvial deposit
 Piggfornet bredelavsetning, esker
 Esker
 Haugformet bredelavsetning (kame)
 Kame
 Havn og forandring, sammenhengende dekke, ofte med stor mektighet
 Marine fine-grained deposit, continuous cover, great thickness prevalent
 Elve- og bekkeavsetning (Fluvial avsetning)
 Fluvial deposit
 Forvingsmateriale, upeffisert
 Weathered material, thickness not specified
 Forvingsmateriale, sammenhengende dekke
 Weathered material, thickness not specified
 Forvingsmateriale, usammenhengende eller tynt dekke over berggrunnen
 Weathered material, discontinuous or thin cover over the bedrock
 Forvingsmateriale, stein- og blokkrikt, dannet ved frostsprengning
 Weathered material, high content of stones and boulders, formed by frost activity
 Skredmateriale, upeffisert
 Rockfall mass-movement deposit, thickness not specified
 Skredmateriale, sammenhengende dekke, støvdekk med stor mektighet
 Rockfall mass-movement deposit, continuous cover, locally of great thickness
 Røp massebevegelse (Dobbs avsetning)
 Rock fall/Snow avalanche/Dobbs avalanche
 Jordbævreavsetning, sammenhengende dekke, støvdekk med stor mektighet
 Dobbs flow deposit, continuous coverage, with great thickness in places
 Jordbævreavsetning, usammenhengende eller tynt dekke
 Dobbs flow deposit, discontinuous or thin coverage
 Fjellskråningsavsetning, sammenhengende dekke, støvdekk med stor mektighet
 Rock slope deposit, continuous cover, with great thickness in places
 Røp massebevegelse, usammenhengende eller tynt dekke
 Rockfall deposit, discontinuous or thin coverage
 Fjellskråningsavsetning, usammenhengende eller tynt dekke
 Rock slope deposit, discontinuous or thin coverage
 Fjellskråningsavsetning, usammenhengende eller tynt dekke
 Rock slope deposit, discontinuous or thin coverage
 Fjellskråningsavsetning, usammenhengende eller tynt dekke
 Rock slope deposit, discontinuous or thin coverage

SMÅ ELLER VANSKELIG AVGRENSEBARE AVSETNINGER I OMRADE DOMINERT AV ANDRE LESMASSER (BART FJELL)
 Sporadic deposits in areas dominated by other surficial deposits or exposed bedrock

KORNTØRRELSE
 Grain size

MEKTIGHET OG LAGFØLGE
 Thickness and stratigraphy

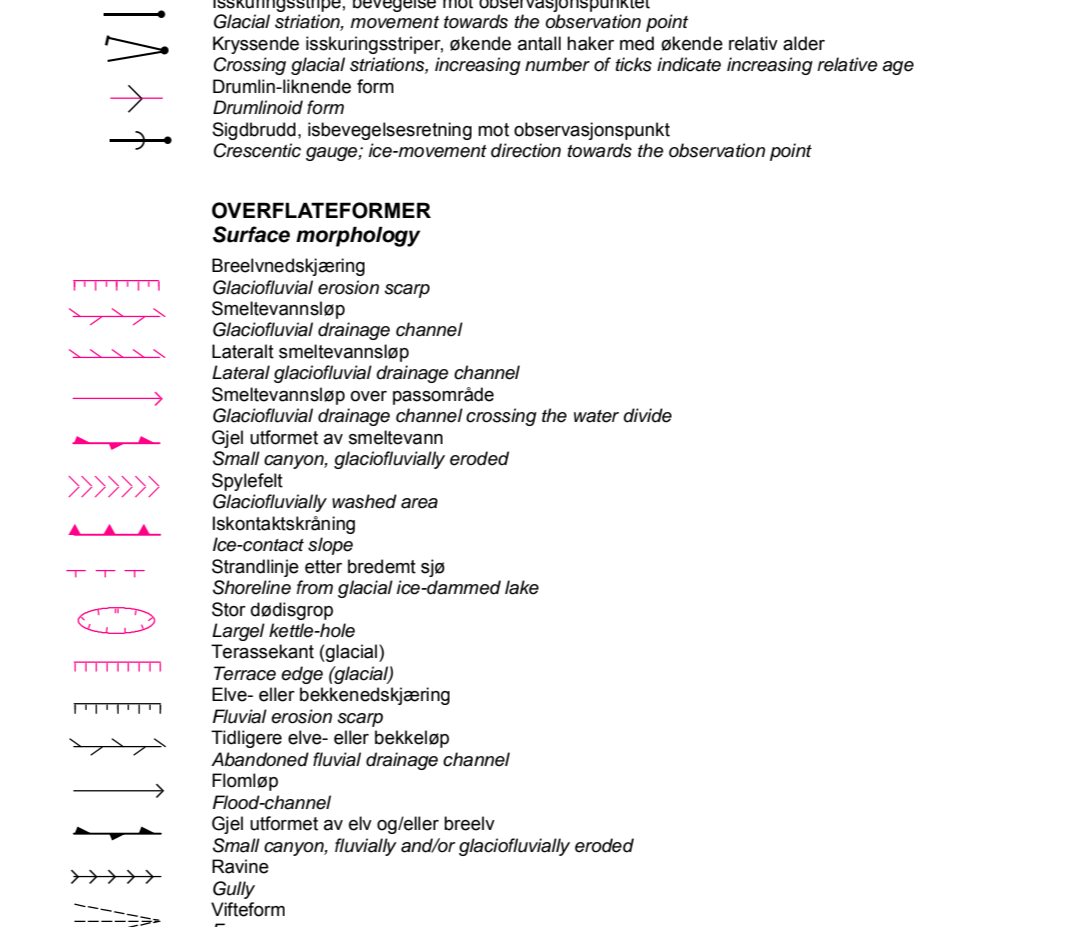
ISBEVEGELSE
 Direction of ice movement

OVERFLATEFORMER
 Surface morphology

ANDRE SYMBOLER
 Other symbols

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

Kvartærgeologisk kart ROMFO 1420 II – Landskap og geologiske opplevelser.
 Norges geologiske undersøkelse (NGU) har registrert lesmasser og landskapsformer innen kartblad Romfo (1420 II). Hensikten med registreringen er å gi brukere av geologiske data og andre interesserte et innblik i den geologiske historien i området.

Stedsangivelse er i teksten under gitt ved koordinater som viser til rutenet til kartet og tallene i kartets margin. Koordinatene leses først langs horisontal skala og så langs vertikal skala. For eksempel har Gjåra referanse 060 352.

Landskap
 Kartbladet dekker det meste av den dype Sunndalen, med høytliggende og for det meste alpine fjellområder på både nord- og sørsiden. Flere seterdalers finnes også i kartområdet (f.eks. Grødalen og Storidalen), men det meste av terrenget er høytliggende over skoggrensen. De høyeste toppene når over 1900 moh, og det finnes en rekke mindre breer på nord- og østsiden av de høyeste fjellene. Området er rikt på alpine landskapsformer som tinder, egger og bolter. Stenveitne er store, runde fordybninger gravet ut av breer. I noen av de høytliggende botnene (over ca. 1500 moh.) ligger det fortsatt breer i dag, men de fleste botnene er isfrie og ofte fylt av dype innsjøer. Berggrunnen i området er vesentlig gnæiser med et varierende utseende. Langs kartbladets sør- og østside er det områder med yngre lagdele skifer og glimmerskifer. Disse bergarterne er skåret innover de underliggende gnæisene fra nordvest under damelsen av den kaledonske fjellkjeden.

SMÅ ELLER VANSKELIG AVGRENSEBARE AVSETNINGER I OMRADE DOMINERT AV ANDRE LESMASSER (BART FJELL)
 Sporadic deposits in areas dominated by other surficial deposits or exposed bedrock

KORNTØRRELSE
 Grain size

MEKTIGHET OG LAGFØLGE
 Thickness and stratigraphy

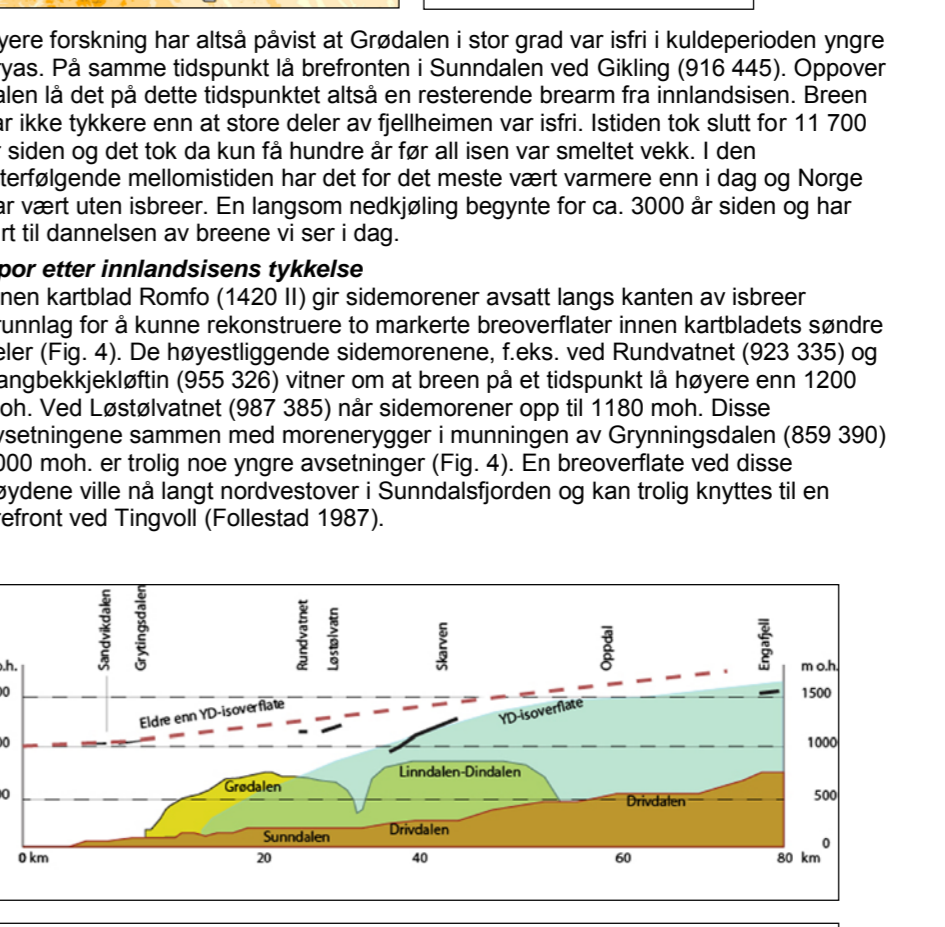
ISBEVEGELSE
 Direction of ice movement

OVERFLATEFORMER
 Surface morphology

ANDRE SYMBOLER
 Other symbols

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

Kvartærgeologisk kart
 Quaternary geological map

ROMFO
 1420-2

1:50 000

NORGES
 GEOLOGISKE
 UNDERØKSELSE

2015

Geologiske kart og data på internet: www.ngu.no

Bredelavsetninger
 Fra Lindalen (Fig. 6) og Gettalden (941 305) foregår det en drenering av smeltvann mot og gjennom Grødalen. Smeltvannet avsatte store rygger av sortert grus, såkalte esker (røde punkter) og mange steder sees smeltvannsløp. Disse formene er dannet under og langs kanten av innlandsisen på et tidspunkt da isoverflaten lå betydelig høyere enn i yngre dryas.

SMÅ ELLER VANSKELIG AVGRENSEBARE AVSETNINGER I OMRADE DOMINERT AV ANDRE LESMASSER (BART FJELL)
 Sporadic deposits in areas dominated by other surficial deposits or exposed bedrock

KORNTØRRELSE
 Grain size

MEKTIGHET OG LAGFØLGE
 Thickness and stratigraphy

ISBEVEGELSE
 Direction of ice movement

OVERFLATEFORMER
 Surface morphology

ANDRE SYMBOLER
 Other symbols

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).

NEYRE FORSKNING HAR PÅLYST AT GRØDALEN I STOR GRAD VAR ISFRI I KULDEPERIODEN YNGRE DRYAS. PÅ SAMME TIDSPUNKT LA BEFOLKINGEN I SUNNDALEN VED GILKING (916 445). OPPOVER DALEN LA DÅ PÅ DETTE TIDSPUNKT ALTSÅ EN RESTERENDE BEEM FRA INNLANDSISNEN. EREVEN VAR IKKE TILKJERRE ENN AT STORE DELER AV FJELLET VAR ISFRI. ISLIDEN TOK STORT PÅ 11 700 ÅR SIDEN OG DET TOK DA KUN FÅ HUNDRE ÅR PÅ ÅR SÅN VÅR SMELTET VÆKK. I DEN ETTERFØLGENDE MELTOSTADEN HAR DET FOR DETTE MESTE VÆRT VARMERE ENN I DAG OG NORGE HAR VÆRT UEN ISBERE. EN LANGSAM NEDJØLING BEGYNTE FOR CA. 3000 ÅR SIDEN OG HAR FØRT TIL DANNESEN AV BREENE VI SE I DAG.

SPOR ETTER INNLANDSISNENS TILKJELSE
 Innen kartblad Romfo (1420 II) gir sidemørene avsatt langs kanten av isbreer grunnlag for å kunne rekonstruere to markerte breoverflate innen kartbladets sandre deler (Fig. 4). De høyestliggende sidemørene, f.eks. ved Rundvatnet (923 335) og Vangbekkefjell (953 326) viner om å bli mer enn et tidspunkt lå høyere enn 1200 moh. Ved Løstvatnet (887 385) når sidemørene opp til 1160 moh. Disse avsetningene sammen med nyere avsetninger i Grøndalsdalen (859 390) 1000 moh, er trolig noe yngre avsetninger (Fig. 4). En breoverflate ved disse høydenivåene ville nå langt nordvestover i Sunndalsfjorden og kan trolig kryttes til en brettrett ved Tingvoll (Følestad 1987).